

Aan alle 21ers

Aan alle één-en-twintigers, Uitnodiging 21-questions-day Tijdens een etentje ergens in een huiskamer in Nederland besloot een groepje mensen dat één inzicht uit de Corona crisis nooit verloren mocht gaan: het belang van het stellen van échte vragen aan elkaar. Dankzij hen vieren we al sinds 2021 '21-questions-day'. Nu jij 21 bent ben jij hiervoor van harte uitgenodigd! Tijdens deze dag komen alle 21ers om 13:00 op festivalterrein Het Vraagteken bijeen om elkaar in verschillende rondes 21 eerlijke, diepgaande vragen te stellen en te beantwoorden. Hieronder lees je wat het stellen van vragen heeft gedaan met de samenleving en waarom iedere generatie hieraan herinnerd zou moeten worden. Wees erbij en zorg ervoor dat deze traditie blijft leven! Waarom 21-questions-day? Voor jullie heeft het woord 'Corona-crisis' waarschijnlijk weinig concrete betekenis, behalve uit de verhalen van jullie leraren. Verhalen over een wereld die anders voelt dan die van jullie. Egoïstischer, competitiever, vijandiger misschien wel. Veel van de rituelen in die tijd waren gericht op het vermijden van angst. Dat deden de mensen door te produceren of te consumeren. Door deze activiteiten hoopten ze zichzelf en daarmee hun angsten te vergeten. Hoewel 'Het Westen' zich rijk voelde, was zelfliefde een voor velen een niet te veroorloven luxe. Tot de Corona-crisis-periode begon. Voor velen voelde deze periode als een gedwongen break van het normale leven. Die 'break' werd echter door iedereen verschillend ervaren. Sommigen werden boos, omdat ze het gevoel hadden dat hun vrijheid hen (al dan niet met kwade wil) ontnomen werd. Ze gingen de straat op en protesteerden voor hun vrijheid en tegen de lockdown. Anderen gingen in 'survival-mode', hadden geen ruimte anders dan te doen wat zij moesten doen in de zorg voor zichzelf of anderen. Dan waren er mensen die de periode ervaarden als een moment van reflectie. Ze gingen nadenken over wat ze belangrijk vonden en hoe ze het leven wilden inrichten. Hoe ze zich konden bevrijden van de (zelfgekozen?) druk waaronder zij dagelijks gebukt gingen. Deze relatief zware gedachten werden overigens gemakkelijk afgewisseld door gedachten aan en ervaringen van de de lichtere genoegens in het leven. Eten, drinken, seks.. ook niet onbelangrijk natuurlijk. Hoewel het gebrek aan vrijheid in het denken centraal stond, leefde het gebrek aan verbinding in hun harten. De mensen leefden nu in een anderhalvemetersamenleving en begonnen te beseffen dat zij al tijden nog veel verder verwijderd waren van zichzelf, de ander en de wereld. Ze voelden het verschil tussen de feitelijke afhankelijkheid (waaraan men niet kon ontsnappen, dat liet het virus wel zien) en de subjectieve ervaring van verbinding (die niet afgedwongen kon worden). Al tijdens de crisis waren mensen aan het dromen over het leven ná de crisis. Denker des Vaderlands Daan Rovers vertelde aan Trouw: 'De filosofie moet zich nu bescheiden opstellen. Het is aanlokkelijk te vragen wat we hiervan kunnen leren. We hebben nog geen beeld van de omvang van deze ramp, het is te makkelijk de gevolgen ervan voor het karretje van je eigen wereldbeeld te spannen.' De diversiteit aan wereldbeelden onder de mensen schepten dus evenveel toekomstbeelden. De Corona-crisis veranderde de wereld ingrijpend en liet haar tegelijkertijd onveranderd achter. Al tijdens de versoepeling van de maatregelen merkten mensen dat het 'nieuwe normaal' niet veel verschilde van het 'oude normaal' dat zij gewend waren. Er was alleen iets abnormaals bij gekomen: naast de fysieke afstand tot elkaar hadden ze geleerd elkaar vragen te stellen om de afstand tot elkaars mentale leefwereld te overbruggen. De 'Alles-goed-vraag' die eigenlijk maar één goed antwoord antwoord kende (goed, met jou?) Veranderde vaker in vragen als: 'Hoe ervaar jij het werken op dit moment?', 'Wat houdt jou nu bezig?', 'Voel jij je ook wel eens angstig?', 'Wat helpt jou om een voldoening te ervaren?'. Sterker nog: op een gegeven

moment stierf de 'alles-goed' vraag helemaal uit en vormden de mensen nieuwe rituelen die erop gericht waren elkaar echt te zien en te horen. Het stellen en eerlijk antwoorden op de 'nieuwe vragen' brak de muren die de mensen om zich heen hadden gebouwd langzaam af. Het gaf mensen de mogelijkheid om mens te mogen zijn in allerlei situaties waarin zij eerder vaak alleen de bruikbare machine-achtige versie durfden te laten zien. Dit 'mens leren zijn' moet niet verward worden met het 'jezelf leren zijn', zoals dat in het authenticiteitsideaal van voor de crisis gecultiveerd werd. Mens zijn gaat over het meervoudige, onvoorspelbare, veranderlijke zelf dat steeds op oncontroleerbare wijze verschijnt in situaties terwijl 'jezelf zijn' vaak verwees naar het essentiële, onveranderlijke, onkwetsbare 'ik' dat als merk in de markt gezet moest worden. Men leerde met liefde kijken naar zichzelf, de ander en de wereld. Hierdoor werd produceren en consumeren van ondergeschikt belang aan het lief hebben van het bestaan en álle ervaringen die daarbij horen. DUS: Kom op 21-questions-day om 13:00 naar festivalterrein Het Vraagteken om te herinneren en te vieren dat de liefdevolle samenleving waarin we leven niet zonder échte vragen kan.